

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Volitev Boulangerjeva.

Jako pomenljiv dan bil je predvčeraj ne le za Francijo, morda za celo Evropo. Pariz volil je jednega poslanca v zbornico. A ta volitev ni bila navadna, kajti tu ni šlo le za osobo jednega samega moža, ampak za to, ali naj se v Franciji še nadalje tako vlada, kakor dosedaj, ali naj pa država zavozí na ves drugačen tir. Pariški volilci so z veliko večino izjavili, da s sedanjim položajem neso več zadovoljni, da žele prevrta. To so izjavili glasno s tem, da so volili generala Boulangerja.

Da je volitev bila velicega pomena to nam dokazujejo velike agitacije, ki so se vršile od obeh strani. Takega volilnega gibanja še ne pomnijo, kakor je bilo sedaj v Parizu. Vsak dan so nabili po večkrat od obeh strani množine plakatov v raznih barvah, na vsakem je bilo kaj novega, čital si lahko surovo zabavljanje, pa tudi jako fino sa-

tiro. Vsi francoski listi so se bavili s to volitvijo, shodi volilcev so se sklicevali, na katerih se včasih ni le govorilo in zabavljalo, temveč tudi se pretepalo, kar je pri tacem razburjenji pri precej vročehrvnih Francozih kaj naravnega. Ves čas se je ugibalo, kdo bode zmagal, od obeh strani se je računilo na znatno večino. Nikdo pa ni za gotovo vedel, kak bode izid. Vlada sama bila je jako slabo poučena, kajti ko so Floqueta vprašali, kaj bi storil, ko bi bil Boulanger izvoljen, odgovoril je: „Kaj tacega si niti misliti ne morem!“ Clemenceau pa je nekemu časnikarju nasproti dejal: „Zbolel bodem same nevolje, da bode ubogi Jaques imel samo 40.000 glasov večine!“ Vlada skoro do zadnjega hipa ni verovala na Boulangerjevo zmago, a naposled ko so uvideli, da je Boulanger celó v Clemenceau-ovem volilnem okraji dobil večino in da so zanj glasovali nekdanji Gambettovi volilci, zavlada je v vladnih krogih velika pobitost, ki se tudi v njenih glasilih zakrivati ne da.

Čudno se bode marsikomu zdelo, kako da je najedenkrat Boulanger tako popularen postal. Kaj je pa posebnega storil za domovino? Tako se tu in tam vpraša. Na prvi hip bi človek zaradi odgovora bil skoro v zadregi. Boulanger je kot vojni minister skrbel za dobro orožje, uvel je izvrstno Lebelovo puško, tajnostni smodnik brez prahu in brez dima uvel je ofenzivno, temperamentu francoskemu jedino prikladno taktiko, vojski udihnil je samozaveš, nov pogum. To so za vojsko važne in imenitne stvari, a vse to pogodil bi bil kdo drugi tudi. Samo zaradi tega še ni nastala popularnost njegova, treba torej še drugih uzrokov.

Poseben govornik Boulanger tudi ni, da bi s svojim govorom očaral poslušalce, saj kakor se trdi, svoje govore le čita. Ne mislimo, da je pri tem tako smešen, kakor ga slikajo francoski republikanski in nemški židovski listi. Poseben govornik vender le ni. Njegovi govori nemajo pravega jedra, navadno se zadovoljuje z nekaterimi donečimi frazami, brez katerih na francoskem govori sploh možni neso. Iz vseh njegovih govorov niti ne izvemo, kaj prav za prav hoče, ker ne govori jasno. Nekaj pa mu mora vsakdo priznavati, to namreč, da umeje vsako priložnost porabiti v svojo korist in da mu

je pri pri tem veliko pomagala njegovih nasprotikov nerodnost.

Sedanja republičanska stranka je v več ozirih močno zavozila. Pokazala je, da nema vodilnega talenta, da je zaradi razporov mej posamičnimi frakcijami popolnem neplodovita. Nič uspešnega ni mogla storiti niti v narodno-gospodarskem niti v političnem oziru. Niti trdne vlade ni mogla sestaviti. Jedva je jedno ministerstvo prišlo na krmilo, je je že pomedla sapa, ki je potegnila od druge strani. Monarhisti so nasprotovali vsaki vladi, radikali neso mogli trpeti zmernorepubličanske vlade, oportunisti pa radikalne ne. Mnogo poslancev je pa še bilo, ki so nasprotovali vsaki vladi, da so le na ta način želi popularnost. Znano je, da je lažje nabirati si lavorike v opoziciji, nego na vladnej strani: v opoziciji treba le kritikovati vsako stvar in popularnost je gotova. Nad dvajset vlad so Francozje že obrabili, odkar imajo zopet republiko. Nobena vlada ni mogla tudi pri najboljše volji nič dobrega in uspešnega storiti, ker ni imela časa in jej je zbornica vedno delala ovire.

Naravno je torej, da se je narod naposled tega naveličal. Popularen moral je postati oni, ki je začel boj proti zbornici, in tega se je lotil general Boulanger. Tembolj gotov moral je biti uspeha svojega, ker so se mej poslanci godile razne ne baš lepe reči in se je govorilo, da so se večkrat mnogi poslanci dali podmititi, da so v zbornici zagovarjali interese velicah kapitalistov.

Poleg upora in boja proti zbornici in sedanji sistemi, bil je Boulanger tudi nositelj narodne osvete. Beseda „revanche“ zapisana je na njegovem praporu in to je tudi pripomoglo k njegovi popularnosti. V Boulangerji vidijo Francozi moža, ki bode dovršil to njih presrečno željo. Najprej bode vse pripravil, da bode uspeh vojne zagotovljen, potem pa začel boj. To je povod, da je zanj močno delala tudi liga patrijotov, katere glavno delo je, agitovati za vojno z Nemčijo.

S tem, da so Parižani glasovali za Boulangerja, so se izrekli za vojno z Nemci. Preverjeni smo, da je izid volitve v Parizu kaj neprijetno dirnil v Berlinu. Poslednji čas so razni nemški vladni listi skušali spodkopati stališče Boulangeru

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

III.

Babičin raj.

(Dalje.)

— Molči, molči, Grunja, kakor da ubežniki neso ljudje! Meni se smilijo, delajo ti, kakor... Zaradi mene pa si ne ubijaj glave, vse mine...

A Rodivon se vender ni umiril. Shujšal je, lica so mu upadla in videti je bil starejši za nekaj let. Pričelo pa se je to takrat, ko se je bil podal na semenj prodajati nekaj izbranih konj. Na semnji spoznal ga je vpricho vseh ljudij pred neko krmo rudečelas, neznaten, že pijan potepuh. Rodivon je bil ves zmešan, ko je ugledal tega človeka, sprva mu niti odzdravil ni. Potem pa sta šla v krmo ter se tam gostila cela dva dni. Potepuh se je od veselja, da je dobil starega prijatelja, na pol mrtev zvalil pod mizo, Rodivon pa je odšel domov. Od tega časa bil je kakor poparjen: postal je ves drug. Te skrbi so se čez nekaj časa zmanjšale ter,

kakor je bila podoba, minile. A na zimo je od ne kod dobil pismo ter zopet postal mračen. Iskal je denarja na posodo, dobil ga ter ga nekam poslal, a prejšnji mir se mu ni povrnil.

— Odkod dobivaš pisma? — izpraševala ga je žena.

— Od sorodnikov iz našega kraja, — odgovoril je Rodivon, a pisem jej ni pokazal.

O Spasovki pisala je Ana Vasilevna Grunji pismo, da zelo hrepeni po njej, in da bi jej jako ustregla, ako bi, dokler je še gorko, šla od doma ter jo obiskala s svojo hčerko.

— Kaj praviš, ali bi se peljali h kumi? — vprašala je Grunja moža.

— Ne, potpi še malo.

— Zakaj naj bi potrpela? Ne bode dolgo, da bode Spasovka, in potem Uspenje Marije, čas bode bučele pomoriti in med poslati gospodi. O tej priliki lahko odpotujemo s Parano.

— Boljše je, da odideš po Povišanji (Vozdviženiji)! Treba bode lan mlatiti — sam ne morem za vse skrbeti.

Bučele so pomorili, odposlali med, dan Uspenja je minul, a Rodivon Grunje še ni pustil za Donec.

H koncu avgusta pritisnila je posebno huda vročina. Rodivon je zjutraj na konji, a po obedu z begovimi drožkami obšel polja, pogledal, kako se pasejo ovce in konji, preštel voze, vozeče ostalo žito na gumno ter pohodil kopače, ki so na stepi delali nov ribnik. O večerni zarji vrnil se je ves upehan, naglo povečerjal, pregovoril par besed z ženo, pošalil se s hčerko ter odšel spat.

Grunja je imela še dolgo opraviti s svaženjem posode in raznimi naročili, ter potem namesto moža še šla gledat v shrambo in skladišče. Spati se jej še ni hotelo. Iz glave jej neso šle besede, ki jih je bil mož izustil pri večerji. „Vse se dogodi na svetu — dejal je, jedoč odjokovo gnat v kaši: — in če je človek prost, to se pravi, odpuščen... Kar ti kdo vrže besedo, katere potem ne moreš požreti...“ — „Kaj pa govoriš?“ — vpraša Grunja in strah jo spreletí. — „Nič... spomnil sem se samo nekega rojaka“, — odvrne Rodivon vzdihnišči: — „in stanovoj mi je zopet prišel na misel. Idor v istini ni človek, marveč rabelj. Zadnjič je na Ternovi zopet ujel pet ubežnikov, dal jih ukleniti ter odpeljati v ječo... A še jeden gospod je tak, grof Arakčejev, gotovo si že slišala o njem, — kdor njemu pride v roko, živega bi pojedel...“

s tem, da so ga hvalili, toda ni posrečilo se jim. — Kake posledice bode imela volitev Boulangerja, se sedaj ne dá še sklepati, zato navajamo le to, kar pišejo listi:

Glasila Boulangerjeve stranke vesolja vriskajo, češ, Pariz odslavlja je parlamentarizem, Anatole de la Forge in drugi poslanci Pariški bodo morali odložiti mandate. Rochefort imenuje nedeljsko volitev sodnji dan in prorokuje, da bode Floquet moral dati ostavko ter da bode tudi Clemenceau-a seboj potegnil. Poslednji naj pusti politiko in se zopet bavi z zdravilstvom, kjer utegne imeti več uspeha.

Monarhistični listi zagotavljajo, da je Pariz izrekel se proti republiki. Nova doba je na vidiku. Upanje se povrača. Javno mnenje potegnili bode republičane seboj, ki se zaman ustavljajo. Najmirneje sodi „Figaro“, rekoč: „Včerajšnje volitve ni smeti precenjevati. Čeravno je pomen in njen upliv velikansk, bode vendar njena neposredna posledica neznatna. Carnot ostane na svojem mestu. Zbornica je v palači Bourbon, senat v palači Luxembourg, od koder se pred splošnimi volitvami ne bodeta umaknila.“

To je tolažba, dasi mala in ne dolgotrajna. Nedeljsko glasovanje priča, da je republika izgubila zaslonbo mej narodom, da jej je zlo gospodarstvo, neprestano spletkarenje in kovarstvo omajalo stališče in kliči: „Vive Boulanger!“ in „A bas cette republique!“ so simptomatičnega pomena za sedanje francoske krmilarje.

Zato vsa Evropa s pozornostjo gleda na dogodke v Parizu in pričakuje, ima li republika dovolj moči za svoj obstanek, ali se nam je nadejati velike premembe, katera, bodisi diktaturo ali pa monarhijo, bi utegnila močno prekrizati račune nekaterih državnikov. Mi bi skoro mislili, da je republika v veliki opasnosti, kajti nedeljska sijajna zmaga bode mogočno uplivala na duhove, podnetila francoski šovinizem in razne strasti, to tembolj, ker sedanja republika ni umela obraniti si simpatij in ker ni izpolnila nad, ki so se stavile v njo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. januarja.

Dne 25. t. m. imela je sejo komisija **gospodske zbornice** za pretresovanje zakona o podedovanju srednjih kmetijskih posestev. Za zakon govorili so grofje Chorinski, Blum in Zeevitz, Dumba in baron Conrad. Opat Karl in Hasner govorila sta proti zakonu. Predsedoval je knez Czartoryski. Ker sta dva levičarja Dumba in Conrad govorila proti temu zakonu, je jasno, da je agitacija proti temu zakonu le umestna in da so jo začeli liberalci, ker drugače ne morejo hujskati kmetov proti vladi.

Vlada bode nekda kmalu predložila zbornicam nov **šolski zakon**. Vladni načrt se pa nekda jako razlikuje od načrta, kateri je priobčil „Tiroler Volksblatt“. Nekateri pa mislijo, da je v tirolskem listu priobčen načrt identičen z vladnim načrtom. Gauč ga je priobčil v tirolskem listu, da bode izvedel, kako bodo razne stranke zadovoljne z njim. Če se bi vse stranke izrekle proti njemu, ga pa vlada predložila ne bode.

Gališko namestništvo je od več strani dobilo oklice nekega revolucijskega odbora. V tem oklici pozivljajo se poljski domoljubi, da skličejo

„A on je v Pitru, pri carju v službi“, — veli Grunja. „V Pitru, v Pitru, a vender, če hoče, najde vsakega, naj bi se mu tudi pod zemljo skrili... Saj si slišala, da pride v Čugujev...“

Naposled je vse potihnilo v hiši. Grunja se ozre na Parašo, spavajočo v oglu za omaro, izmoli večerno molitev, sleče se, leže ter zaspi.

Rodivon spi, a nemirno, sedaj pa sedaj se zgane ter se premetava. Sanjalo se mu je, da je ves onemogel od vročine. — „Oh, ko bi mi le veter zavel v lice, ko bi imel le požirek studene vode.“ Čudne sanje plavajo nad njegovim vzglavjem.

Rudeče, zabuhlo pijančevo lice nagiblje se čezenj, gledajo ga sive, zlobne oči, ščetinasta brada bode ga v ustni in nos. — „Hahaha! imajo te, Rodka, drže te rojak!“ krohoče se po vsej sobi pijani obraz. „Ustani, ujetnik! glej ga, glej! bahaha! Tebi se dobro godi, a meni slabo... primite ga...“ — Fej te bodi, izgubi se! — pljunil je Rodivon v steno, na vso moč bijoč z rokama.

Zdajci plane kvišku, sede na postelji ter si mane oči. Mrtva tišina je v spalnici. Polna luna gleda z neba. Z vrta veje vonjava cvetic, čudni, srebrni glasovi prodirajo skozi okno. Tam iz daljave za reko, kjer se bliska k vremenu, nekaj ne-

kongres Poljakov v inozemstvu, na katerem se bodo posvetovali, kaj naj stori narod poljski, ako pride do nemško-avstrijsko-ruske vojske.

Vnanje države.

Rumunska vlada v zbornici ne bode več dolgo imela večine. Konservativci jo dolgo ne bodo več podpirali, če se več njih pristašev ne pokliče v ministerstvo. Konservativni udje že sklepajo, da bi se popolnem odločili od liberalne stranke. To bi močno uplivalo na vnanjo politiko. Kralj pa prav ne mara konservativcev poklicati na krmilo, ker dobro ve, da mu neso posebno prijazni. Rumunski bojarji bi najraje kacega domačina posadili na rumunski prestol. To bi tudi ugajalo Rusiji, ker bi potem bila gotova, da se Rumunija ne bode bojevala proti njej, če pride do velicega evropskega boja, ko se bode popolnem emancipovalo od nemškega upliva.

Vč **francoskih** žurnalistov iztirali so iz **Nemčije**. Berolinska policija povabila jih je bila in zahtevala, da povedo, od kod dobivajo poročila. Ker neso hoteli povedati, so jih pa iztirali. Francoski listi so zadnji čas marsikaj priobčili, kar ne kaže nemških razmer v najlepši luči, zato bi pa v Berolinu radi vedeli, od kod dobivajo poročila.

Angleški general Wolseley je v Birminghamu imel govor, v katerem je naglašal, da treba povečati vojsko in mornarico, ker v kratkem pride do velike evropske vojne. Najbolje bi bilo, da bi Anglija uvela občno vojaško dolžnost. — Napadi na angleškega veleposlanika Moriera so jako uplivali na javno mnenje v Rusiji in Angliji. Angleški listi zadnji čas pišejo za zvezo z Rusijo in to celo taki, ki so dosedaj vedno bili sovražni veliki severni državi. Tako je „Standard“ objavil nek Rusiji jako prijazen članek. Vse kaže, da utegne priti do zveze teh dveh držav, kar bode močno uplivalo na razvoj orijentskega vprašanja. Anglija je najbolj podpirala Bolgare proti Rusiji. Odkar se pa Angleži bolj nagibajo na rusko stran, so se pa stvari v Sofiji jele za Koburžana neugodno obračati.

Dopisi.

Iz Kamnika 28. januarja. (Veselica gasilnega društva.) Z veseljem odzvalo se je v nedeljo 27. t. m. Kamniško občinstvo vabilu k plesnemu venčku Kamniških gasilcev in kmalu so bili vsi res krasno in okusno z zelenjem, narodnimi in cesarskimi barvami ozaljšani prostori čitlični polni gostov in udov iz meščanskih in uradnih krogov. Koj po osmih otvoril je g. Kregar, podpoveljnik gasilcev ples s soprogo g. župana gospo Fišerjevo, potem pa se je začelo splošno veselo vrtenje in plesanje, in gasilci, ki so prav za prav po svojem poklicu veliki sovražniki ognju, bili so kmalu sami vsi v ognji. Podzemeljskim duhovom pa najbrž ni bilo povšeči to občno veselje, prouzročili so okolu najstihljive bajne celo majhen potres; jaz sam ga nesem čutil, a ker so me zatrjevale tudi dame, da so ga čutile, moram pač verjeti, ter ga zabeležiti kot vesten poročevalec. Toliko pa vem, da nam ni motil živahne zabave, ki je trajala do ranega jutra.

Pri tej veselici pokazalo se je zopet enkrat jasno, koliko simpatij ima gasilno društvo pri Kamniškem prebivalstvu. Te simpatije pa tudi popolnoma zasluži. Kolikokrat so že neustrašeni gasilci ubranili mesto po ognji preteče nevarnosti, zadoštuje naj, da omenim le oni predlanski požar v eraričneji praharnici: ko je vse bežalo, ostali so oni na svojem mestu ter so s svojim res hrabrim

prestanu zverf, umolkne ter se znova oglasi, kakor da se spuščajo s pogorja ter se pomici bliže k reki. — „Vsi svetniki! zvonček!“ zakriči Rodivon. „To so policaji... mene iščejo... Kam naj se skrijem?“

Oprezno se splazi iz postelje, ne da bi vzbudil Grunjo, naglo se obleče, v tem poišče vedro z vodo, nagne je, jedenkrat, dvakrat požre ter skoči skozi okno. Na dvorišči ni bilo čuti niti glasu. Hromi pes Strelka leži, napenjajoč ušesa, v mesečini na krilci. Ugledavši gospodarja, lahno pomiga z repom, ustane ter po tleh vohajoč odleti na vrt. Rodivon gre za njim. Pes skoči na cesto, obsevano od lune, ustavi se, nogo skrivivši, sedaj pri tem, sedaj pri onem grmu, ugrizne tu pa tam vrh kake rastline, jo oprezno obližne, skoči čez jarek, povoha sedaj jedni, sedaj drugi kupec, pomoli nos proti reki ter se zopet ustavi, kakor da nekaj čuje od tiste strani. A Rodivonu v ušesih zopet šumi in zvoni... Uti-hajoč in znova oglašajoč se čuje srebrni glas: tin — tin... tin...

„Kaj ne, Strelčica draga, da se motiš, nesi dobro slišala? Nikogar ni!“ dejal je Rodivon, k psu obrnen. Zopet mu je bilo, kakor bi ga bil kdo poparil. Potresel se je po vsem životu, krčevito do pasa prodiral v visoko, dišečo travo ter se ustavil,

in uspešnim delovanjem ukrotiti nevarni požar. — Drugi vzrok teh občnih simpatij pa je ta, da društvo stoji popolnoma na narodnih tleh. Od prvega njegovega početka sem čulo se je pri njem le slovensko povelje in odločno so se vselej zavrnili posamezni poskusi, da bi se urinila nemščina. Za gotovo se nadejamo, da bode tudi v prihodnje ostalo društvo narodno kakor doslej, potem so mu za vedno zagotovljene simpatije Kamničanov, zagotovljen najlepši vsestranski razvitek. —č.

Iz Borovnice 28. januarja [Izvirni dopis.]

Le pregosto se sliši gola istina, kako težko in kako pod nič prodaje dandanes kmet svoje, z velikim trdom pridelane reči in še celo živino, katera naj bi bila steber kmetijstvu, ne more v denar spraviti; zatorej ni čuda, če gre vedno več kmetij — rakovo pot —! Naša okolica ima mnogo lepe goveje živine, največ plemenske, a kupca, tega zaman pričakuješ, ti so prave bele vrane.

Da bi se sčasoma temu odpomoglo, sklenil je tukajšnji občinski zastop, da naj se na to dela, da se naši zanemarjeni živinski semnji z nova obudijo in v to svrhu razglasilo se je po okolici, da naj živinorejci priženo, kolikor mogoče obilo goveje živine na semnjišče. Ljudstvo je slušalo in prignalo na zadnji semenj mnogo lepe živine, le kupcev, kateri neso za semenj znali, teh smo pogrešali, zatorej tudi kupčija ni bila tako živahna, kakor bi bilo želeli. Na sv. Agate dan, t. j. dne 5. februarja bo zopet semenj v Borovnici. V splošno korist bi bilo želeli, da bi prignali živinorejci, bližnji in daljni, mnogo živine, in pa, da bi prišlo obilo kupcev, da bi bilo tako pomagano prodajalcem in kupčevalcem. Če se še opomni, da je prihod, kakor tudi odhod železničnih vlakov jako ugodno urejen, naj zlasti kupčevalci živine ne zamudijo te ročne prilike.

Domače stvari.

— (Iz Prage) došlo nam je brzozjavno poročilo, da je umrl danes starosta „Sokola“, fabrikant Gabrijel Žizka. Ljubljanski „Sokol“ izrazil je, kakor čujemo, brzozjavno svoje sočutje bratovskemu društvu o velikej izgubi ter je naprosil ob enem častna svoja člana dr. Jana Podlipnega in Jana V. Lega, da ga zastopata pri pogrebu.

— (Gospod dr. Josip Sernec,) deželni poslanec in odvetnik v Celji, pristopil je podpor-nemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot podpornik s svoto dvajset goldinarjev. Presrčna mu hvala!

— (Slovensko gledališče.) Predvčeraj predstavljala se je „Čarovnica pri jezeru“, drama v štirih činih, po Frana Nissla „Die Zauberin am Stein“ poslovenil Anton Trstenjak. Nissl sluje kot odličan dramatik, bil je kot tak tudi že odlikovan, mislimo pa, da zaradi „Čarovnice pri jezeru ne“, kajti ta drama upliva s premočnimi sredstvi na poslušalca. Vihar, grom in blisk, uboj, požar vstó se drug za drugim, žrtv za žrtvijo. Najprej čujemo, da se je Jelin oče obesil, potem vidimo starega vojaka Matijo pasti pod sekiro, Jela se zastupi, blazni Martin skoči v brezno, France pa

kakor odrevenel. Iz senčnega gozda pod griči onostran reke bilo je razločno slišati hrkanje jednega konja, in zopet jednega, in t ho stokanje oprezno vrtečih se koles — Prikradli bi se radi, privezali so zvonček! — zasvita se Rodovinu v glavi: — „in kam drugam, kot k meni?“

Pokliče psa, da bi ne zalajal, leti v spalnico. vzbudi ženo ter jej naglo pové, kaj in kako. Grunja je zastokala ter ni mogla izpregovoriti. — „Ali naj pokličem ljudij?“ — „Ne pokliči nikogar... Vse je izgubljeno! Sam si pomorem...“

Čez jedno uro sedel je za mizo, pogrtno z belim pogrinalom in pokrito z raznimi jedili in steklenicami, pred puhtečim samovarom in gorečo svečo nizek, siv, plešast in malo grbast človek v zapeti suknji: bil je stanovoj. Rodivon stal je, z rokama na hrbtu, ves izgubljen pokorno pred njim. Grunja, jedva še živa od straha, gledala ja je skozi vrata iz sosednje izbe.

— Ali so vrata v vežo zaprta? — vpraša stanovoj, imejoč opraviti s prasičkom.

— Zaprta.

— Nikdo ne vé, da sem jaz prišel?

— Nikdo.

(Dolje prh.)

odide na boj proti Turkom, tako, da so končane vse glavne osebe. Predsodek ljudstva proti Jeli čarovnici je premalo osnovan, malo srečen pa prizor v zadnjem dejanji, ko Jela in France bežeča pred preganjalci svojimi mirno sedita in Jela na široko pripoveduje svojega življenja zgodovino. Zaradi teh in drugih nedostatkov „Čarovnica pri jezeru“ ni prodrla, dosegla je le „succès d'estime“. Kar se prevoda tiče, menimo, da bi se bila imela igrati drugače lokalizovati. V Bohinj nikakor ne sodi. Mlin na Savici in krčma pri jezeru ne strinjata se s krajnimi razmerami, dejanje pa ne z Bohinjski niti v sedanjem, niti v 17. stoletji. Kar se predstave same tiče, konstatujemo, da je bila dobra, glavne vloge igrane so se izborni. To velja v prvi vrsti gospodični Zvonarjevi, predstavljajoči naslovno, jako težavno ulogo, v drugi vrsti pa gosp. Borštniku (France). Gospodična Gostičeva ugajala je vseskozi, tudi g. Slavko predstavljal je blaznega ali bolje rečeno z dobrim razumom. Ostale vloge so deloma prekratke, da bi obširneje govorili o njih, deloma pa je bilo opaziti, da jih igralci niso dobro znali in da je parkrat žensko obje moralo pomagati iz zadrege. Temu je menda tudi pripisavati neumestni „ex tempore“ „Vsecko jedno!“ katerega v prevodu gotovo ni. Gledališče bilo je razprodano in občinstvo odlikovalo je zlasti glavne osebe z obilnim priznanjem.

— (Slovensko učiteljsko društvo) ima jutri dne 29. t. m. ob 8. uri v mali dvorani „Pri Maličič“ svoj večer. Želi se, da bi bila boljše udeležba ne samo iz mesta, ampak tudi iz bližnje okolice.

— (Društveni ples slovenskih biciklistov) bode 16. februarja. Priprave, kakor tudi simpatije plesu so velike in upati je prav poljnega uspeha.

— (Pri zborovanji za Bleiweisov spomenik) dne 24. t. m. je tajnik poročal tako: Slavna skupščina! Dovolite, da Vam nekoliko znamenitejših podatkov kličem v spomin. Dne 29. novembra l. 1881. izdihnil je prvi naš mož, naš ljubljani in spoštovani oče dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški svojo blago dušo. Dne 6. januarja 1882. povabila so se vsa narodna društva, da izvolijo delegate v posebno skupino in 25. februarja t. l. sešel se je ta odbor v prvo svojo sejo ter se tako konstituiral, da je g. dr. Jernej Zupanc izvoljen predsednikom, g. Kreč tajnikom, mesto njega pozneje Fran Ravnihar, kot zastopniki deželnih poslancev izvoljena sta bila gg. Svetec in Fran Potočnik in kot zastopnika Ljubljanskega meščanstva gg. M. Pakiž in Horak. V drugi seji 4. marca 1882. l. imenovan je bil g. L. Robič blagajnikom in sklenilo se je po dolgem razgovoru, da se dr. Janezu Bleiweisu stavi na javnem prostoru dostojen spomenik, spomenik na pokopališču po pismeni izjavi gospe udove pokojnega pa prevzame rodovina sama. Sklenilo se je dalje, da gg. Jerič in tajnik razpošljeta posebna vabila za pobiranje doneskov vsem dekanom in odličnim narodnjakom in se jih je res odposlalo 182. V daljni seji dne 19. maja 1882. se je pa moralo konstatovati, da prihajajo doneski nepričakovano poredkoma, in da je v prospeh tega podjetja treba še strune nategniti. Sklenilo se je po časnikih živahne reklame delati in izvolil se je izvršni komite 4 gospodov (dr. Zupanc, Drenik, Robič in tajnik), ki imajo s posebnimi polami na vsa mesta, trga in vasi, koder prebivajo Slovenci vabila razposlati v ta namen, da se imajo povsod odbori in poverjeniki nastaviti ter kolikor možno pospešiti nabiranje novcev bodisi z uplačili jednokratnimi, ali v mesečnih ali letnih obrokih. Termin za ta uplačila nastavlja se je na dve leti. Do tja nabralo se je 1000 gld. do 3. aprila 1883. leta 1700 gld. in do danes okolu 1900 gld. Od omenjene zadnje seje naprej ni bilo nobenega sestanka več, ker so nabiranje doneskov zavirale razne zapreke, mej katere štejem nabiranje novcev za „Narodni dom“, za družbo sv. Cirila in Metoda, za druge manje spomenike itd., poglavitne zapreke pa je iskati v posledicah znamenitega razkola v narodnem taboru, ki je trajal do najnovejše dobe z večjo ali manjšo strastjo in oviral uspešno izvršitev našega podjetja. Vsled tega tudi ni kazalo po danem terminu 2 let sklicati skupščino in čakali smo do bolj-ših časov, ter, mislim vsaj dočakali jih, ker šele danes smemo reči, da so se po grozovitih žalostnih skušnjah duhovi polegli, in da nam splošno pomirjenje v narodnem taboru omogoči zopet misliti na onega moža, katerega bomo vedne pogrešali, dokler

bo živel narod slovenski, katerega bomo vedno slavili. Iz tega pa izvaja izvršni komite prošnjo do slavnega odbora, da z novo, mladeniško živahnostjo dovrši svojo že žalibog predolgo zavlečeno zadačo. Gosp. blagajnik Robič poroča, da je bilo dohodkov z obrestmi vred do konca leta 1888. 2400 gld. 97 kr., stroškov 65 kr., torej prebitka 2400 gld. 32 kr. Sklenilo se je konečno, da se nabiranje nadaljuje.

— (Iz Kurje Vasi) se nam piše, da je tamšnje bralno društvo preteklo nedeljo imelo svoj prvi shod, katerega se je udeležilo precejšnje število članov. Izvolil se je začasni odbor, ki je imel včeraj zvečer prvo sejo ter mej drugim sklenil, da se dne 10. februarja priredi veselica z obširnim programom, ki se bode pozneje objavil.

— (V Dolu pod Ljubljano) bila je dne 23. t. m. volitev v krajni šolski svet. Izvoljeni so, gg. Jarnej Jarc, župnik, predsednikom; Jože F. Palme, graščak, podpredsednikom; Ivan Levec, Heinrich Wisiak, Fran Pevec, Janez Jeran kot odborniki. Novo voljeni gospodje bodo imeli dosti opravila, ker bomo za jedno nadstropje šolsko poslopje vzdignili za drugi razred.

— („Bralno društvo“ v Dolu) priredi v spomin Valentinu Vodniku dne 2. svečana v gostilni Ivana Levca veselico. Vspored 1. Pozdrav 2. „Brati ne zna“ burka v jednem dejanji. 3. Godba, in petje. 4. „Damoklejev meč“, gluma v jednem dejanji. 5. Prosta zabava in ples. Začetek ob 6. uri Ustopenina za ude 10 kr., za neude 30 kr. K tej veselici vabi najljubše odbor.

— (Litijsko pevsko društvo) priredi dne 3. februarja t. l. veselico v spomin Valentinu Vodniku v gostilni „Na pošti“. Vspored: 1. „Brambovska“, poje moški zbor. 2. Komični prizor. 3. „Na moje rojake“, poje moški zbor s tenor solo. 4. Govor. 5. „Kitajska“, šaljiivi četverospjev. 6. Vodnikova. 7. Ples. Udje plačajo 20 kr., neudje 50 kr. ustopenine. Gospe in gospodičine so ustopenine proste. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustop je dovoljen le povabljenim. Odbor.

— (Iz Cerknice.) Odbor narodne čitalnice v Cerknici sklenil je, da bode prva letošnja veselica dne 10. februarja. Svirati bode češki kvintet Bleyer. — Natančnejši vsprejedi naznani se pozneje.

— (Vabilo) k veselici, ki jo priredi čitalnica Postojnska v soboto 2. februarja t. l. v hotelu pri „Ogerski kroni“ na korist Miroslava Vilharja spomeniku v Postojini. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 50 kr., za neude 1 gld. K prav obilni udeležbi vabi odbor. Vspored: 1. Fr. Gestrin: „Proslov“, deklamuje gđn. Vikt. Praprotnik-ova. 2. D. Jenko: „Onamo“, moški zbor. 1. Savnostni govor, govori g. Gestrin. 4. „Fantazija na citre“ svira g. Al. Lavrenčič. 5. A. Foerster: „Kitica slovenskih narodnih pesnj“, mešan zbor. 6. Blumlacher: „Življenje v smrti“, samospjev s spremljevanjem na citre, poje in spremlja g. A. Lavrenčič. 7. B. Ipavc: „Mrak“, mešan zbor s samospjevom za bariton. 8. A. Garthe: „Vinska pokušnja“ šaljivi četverospjev s spremljevanjem na glasovir, pojo gg. Al. Lavrenčič, A. Bilc, Jos. Paternost, Al. Burger; spremlja na glasovir gospa Marija Lavrenčič-eva. 9. Srečkanje. 10. Ig. Borštnik: „Ponesrečena glavna skušnja“. 11. Ples.

— (Bralno društvo „Mir“ v Št. Petru na Notranjskem) priredi dne 14. februarja sijajno veselico v svojih prostorih „Pri zvezdi“ v spomin pokojnemu slovenskemu pesniku Miroslavu Vilharju.

— (Narodna čitalnica v Črnomlju) priredi 2. dan svečana t. l. veselico v spomin prvega slovenskega pesnika Valentina Vodnika. Vspored: 1. A. Nedvč: „Zvezna“, poje moški zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Hauser: „Liebeslied“, duo za gosli in glasovir. 4. Fr. Gerbič: „Milotinki“, a) „Skupaj sva pri oknu stala“, b) „Želel bi, da bil bi ptica“, besede dr. Gr. Krekove, samospjeva za visoki glas. 5. S. Gregorčič: „Jeftejeva prisega“, deklamacija. 6. Dr. G. Ipavec: „Danici“, samospjev in brenčeči zbor. 7. A. Nedvč: „Darilo“, besede M. Vilharjeve, samospjev za moški glas s spremljevanjem glasovira. 8. Fr. Flotow: Potpourri iz opere „Alessandro Stradella“, za gosli s spremljevanjem glasovira. 8. Ples. Ustopnina plačajo društveniki za osobo 20 kr., nedruštveniki pa 40 kr. K udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Iz Celja.) Vabila na sijajen ples slovenskih samskih gospodov so se že razposlala. Da se olajša delo odboru, se prosijo povabljeni, da se

kmalu oglase za ustopenice, katere se dobivajo brezplačno proti oznanilu pri že naznanjeni tvrdki: Vanič & Jerman v Celji. Obče zanimanje in veličanske priprave so nam porok, da bode ples dne 9. svečana lep sestanek odlične slovenske inteligencije.

— (Trgovski in obrtniški zbornici) došel je od c. kr. državnega vojnega ministerstva razglas od 17. decembra 1888. leta, v katerem se razglša, da se namerja tudi za bodoče od 1. januarja 1891, počenši nabavljati za c. kr. vojsko obuvale, jermene in druge reči iz usnja po zasebni obrtnosti. Sposobni podjetniki in družbe malega obrta opozarjajo se s tem na ta razpis z opomnjo, da imajo vojaške zaloge v Brnu, Budapešti, Gradci in Kaiserebersdorfu in podružnica v Karlsburgu na ogled uzorce razpisanih predmetov ter tvarino in denarne uvete, in da je dano podjetnikom na prosto voljo obrniti se do državnega vojnega ministerstva radi uzorcev, ki se dobivajo tam za primerno odškodnino. Pogojni načrt je tudi na ogled v pisarnici trgovske in obrtniške zbornice.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Žužemberku. Prošnje do 12. februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 29. januarja. Zbornica vsprejela brambeni zakon po imenskem glasovanju z 267 proti 141 glasom za podlago specialni debati, ki jutri prične.

Pariz 29. januarja. Floquet predložil danes zakonski načrt, da se zopet uvede skrutinij po okrajih (arrondissements) ter bode v četrtek v zbornici razkladal splošno politiko ministerstva. Govori se, da bode v četrtek Boulanger zopet predlagal razpust zbornice. Dijaki zvečer sežgali Boulangerjevo podobo, tem povodom bil tepež. Pred uredništvom lista „Presse“ bil udi izgred, sicer pa mir.

Peterburg 29. januarja. Včerašnji dvorni ples v zimski palači, pri katerem je bilo prisotnih 2110 osob, otvorila car in carica. Carica plesala z nemškim, turškim in avstrijskim veleposlanikom, car s soprogo veleposlanika angleškega. Pri dvornem obedu sedel nemški veleposlanik na carice desni, turški veleposlanik na levi strani.

Razne vesti.

* (Olikovana gospa.) Iz Pariza se piše: Gospej Sofiji Kovalevski, rojeni Rusinji, priznala je francoska akademija znanosti jedno prvih daril za matematične znanosti. Gospa Kovalevska je dobro znana v učenjaških krogih. Leta 1870. prišla je bila v Berlin, da bi se učila matematike pa jej neso dovolili hoditi k predavanjem. Zaradi tega se je zasobno učila matematike, a semtertja jej je pomagal profesor Weierhaus. Leta 1874 je v Göttingenu pridobila si doktorstvo s pristavkom summa cum laude. Sedaj je redna profesorica matematike na vseučilišču v Stockholmu, kjer jako marljivo deluje na znanstvenem polji, čemur je najboljši dokaz omenjeno odlikovanje.

* (108letni abiturijent.) Dr. Evgen Pander, profesor na cesarskem vseučilišču v Peking, je zadnjič v Rigi velezanimivo predaval o jeziku, družbinskem življenju in stanju ženstva v Kitaji. Mej drugim dejal je učeni profesor: „V Kitaji je jezikoslovje jedina veda, katero vsakdo goji do svoje smrti, a vender se ne more o nikomer, niti o najbolj naobraženem Kitajci reči, da je popolnoma več svojega materinega jezika. To je žalostno in čudno, pa istinito. Tako prišel je nedavno nek 108letni starček v Peking, da bi tamkaj napravil izpit, jednak našemu zrelostnemu izpitu (ali maturi). Ker pa ni bilo dosti upanja, da si volasi dijak napravi izpit s povoljnim uspehom, imenoval ga je cesar, uvažujoč njegovo visoko starost in dobro voljo, častnim abiturijentom, to je honoris causa.“

* (Štirideset osob ponesrečilo.) Kakor poroča „Voss. Zeitung“, prigodila se je strašna nesreča pri Lingenu v zapadni Friziji. Učitelj šel se je na Emso z 40 učenci drsat, pa se je led udrl in so se vsi potopili. Rešil se je jeden sam otrok.

* (Potres.) Iz Edinburga se 19. t. m. javlja: Včeraj zjutraj čutili smo tukaj in po okolici precej močan potres. Ob sedmih gugale in zibale so se postelje, šipe in steklenice so zvenketale in druge reči ropotale. Iz poročil došlih iz sosednjih krajev je razvidno, da je potres v Portobellu podrl strop v cerkvi, v Gogaru vrzel nekega dečka iz postelje, da pa sicer ni prouzročil posebnih škod. Potres spremljevala sta šum in ropot. Temperatura bila je včeraj za sedanji letni čas izvanredno visoka, namreč 13 stopinj C. v senci. Od zahoda pridivil se je ob potresu semkaj strašanskih in ljut vihar, ki je napravil mnogo škod in na nabrežji usmrtil 10 osob.

Pravila

podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji, ustanovljenega v spomin štiridesetletnice vladarske Nj. Veličastva cesarja Frana Josipa I.

(Konec.)

§ 28. Odbor je sklepčen, ako je s predsednikom vred navzočnih vsaj pet odbornikov, ter sklepa z nadpolovično pričujočih glasov.

§ 29. Odbor zboruje vsak mesec vsaj po enkrat, izvemši mesec julij, avgust in september.

O nujnih slučajih sme predsednik sklicavati izredne seje ali pa pismeno poizvedovati odbornikov mnenje.

Za odborova opravila ni plačila.

Potrebni stroški morajo se odbornikom vračati.

§ 30. Ako se odboru dozdeva koristno in umestno, imenuje v raznih krajih poverjenike, ki imajo pospeševati na kateri koli zakonito dopuščen način društvene namene.

C. Presojevalci.

§ 31. Presojevalni odbor je iz treh udov in se voli v obnem zboru na tri leta. V ta odbor se volijo v obnem zboru vsako leto tudi trije namestniki.

Po istem načinu, kateri velja za odbor, izstopi vsako leto jeden ud iz tega odbora.

Izstopiši ud vse leto t. j. do prihodnjega rednega obnega zbora ne sme biti voljen.

Presojevalci imajo pravico pribajati k odborovim sejam, dajati nasvete, pregledavati društvene knjige in pisma, ter paziti na blagajnico in dokazila.

Vsako leto morajo v obnem zboru poročati o poslovanju odborovem in staviti predloge.

Presojevalcem paziti je dalje na to, da se društveni imetek nalaga verno v hranilnicah ali v takih vrednostnih papirjih, kateri imajo pupilarno varnost.

Društveni predsednik.

§ 32. Predsednik ali njegov namestnik zastopa društvo povsod, posebno pred oblastmi; on sklicuje odborove seje, predseduje obnem zboru in odborovim sejam, pazi, da se izvršujejo sklepi odbora in obnega zbora, in da se glasuje pravilno.

Skrb mu bodi za red, in da se ravna vse po pravilih. Odločilen glas ima takrat, kadar je po jednoliko glasov; drugače predsednik ne glasuje.

Blagajnik.

§ 33. Blagajnik prejema vse društvene novce ter jih ima skrbno in varno hraniti z dokazili vred. Pri plačilih za društvene stroške čez pet goldinarjev treba mu je dovolitve predsednikove. Prosilec iz plačuje samo na odborov sklep, v nujnih slučajih s privolitvijo predsednika ali podpredsednika in dveh odbornikov vsakokrat na posebno nakaznico.

Podpore treba prositi pismeno pri odboru. Vsak prosilec mora prošnjo utemeljiti.

Pri vsaki odborovi seji naj blagajnik daje račun o stanju društvenega imetka.

Koncem vsega leta stavi naj on odboru o prejetih in potrošenih novcih poročilo in račun, ki se izroča na potrdilo presojevalcem in obnem zboru.

Račune podpisujeta predsednik in blagajnik.

O kaki zapreki nameščuje poslednjega pri vsem poslovanju drugi blagajnik.

Tajnik.

§ 34. Tajnik oskrbuje društveno dopisovanje. Društvena pisma in naznanila podpisujeta predsednik in tajnik.

Tajnik spisuje zapisnike o vseh odborovih sejah in obnih zborih; koncem društvenega leta mora spisati letno poročilo odborovo. On sestavlja imenik vseh udov, spisuje in razpošilja pisma, dopisnice, vabila k obnem zboru in k vsakemu društvemu podjetju; on vodi knjigo spomenico ter hrani društveni pečat. Pri vseh poslih pomaga mu drugi tajnik.

Društveni sôd.

§ 35. Prepire mej udi v društvenih zadevah razsojuje društveni sôd, ki bodi sestavljen iz pet udov. Vsaka stranka izvoli si izmej udov dva sodnika. Tako izvoljeni štirje sodniki volijo si z nadpolovično večino petega društvenika za prvomestnika. Ako se ta nadpolovična večina ne doseže, določuje mej nasvetovanimi žreb. Izvoljeni sôd določuje z nadpolovično večino glasov.

§ 36. Prepovedani so v tem društvu vsi politični razgovori in prepri.

Kedaj se ima društvo razpustiti.

§ 37. Ako bi utegnili društvo nehati, pripade ves društveni imetek onemu slovenskemu društvu, katero ima jednaki dobroteljen (humanitaren) namen, in katero izvoli poslednji obni zbor.

Prehodna določba.

§ 38. V ustanovitev tega društva so mu prvi odbor za dobo prvega leta (od oktobra 1888. do oktobra 1889). Ivan Navratil, predsednik; dr. Miroslav Plog, I. podpredsednik; dr. Fran Simončič, II. podpredsednik; Radoslav Pukl, blagajnik; Ivan Luzar, blagajnikov namestnik; Josip Ciperle, tajnik; Ivan Jereb, tajnikov namestnik; dr. Peter Kresnik, o. Janez Strbak, dr. V. K. Supan, odborniki.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenice 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55—1)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 26. januarja.

V Trstu:	5,	86,	43,	78,	29
V Linci:	64,	21,	59,	20,	50.

Tujci:
28. januarja.
Pri **Slonu**: Verona, pl. Kroatsek iz Zagreba. — Kittel, Valtriny, Hanusch z Dunaja. — Ricardi iz ? — Dittelbach iz Grada. — Schick, Monschein in Beck z Dunaja. — Belec iz Lahovč. — Bettelheim iz Velike Kanize.
Pri **Mallči**: Schuster, Paschka, Filmmacher, Engel in Hilsch z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Tagwerker iz Bludence.
Pri **bavarskem dvoru**: Farinelli iz Verone.
Pri **južnem kolodvoru**: Glovic iz Dobrove. — Somacampagna z Laškega.

Umrli so v Ljubljani:
26. januarja: Alojzija Gitschthaler, gostija, 64 let, Marija Praček, gostija, 65 let, obe v Kravji dolini št. 11 za ostarelostjo. — Reza Mrela, delavka, 31 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Franca Hren, zasebnica, 39 let, Kolesjski ulice št. 14, za plućnico.
27. januarja: Janez Pavlič, pisar, 55 let, Ulice na Grad št. 12, za otropjenjem možgan. — Marija Belič, gostija, 80 let, Gradeškega vas št. 15, za vodenico. — Anton Slivar, posestnik, 67 let, Kravja dolina št. 11, za ?
28. januarja: Alojzij Sterle, delavčev sin, 7 mese, Reber št. 6, za vnetjem pluć. — Ana Lilsdorf, gostija, 89½ let, Gospodske ulice št. 9, za oslabiljenjem.
V deželnej bolnici:
2. januarja: Fran Dolšak, vojni sklepalec, 56 let, za telesno poškodbo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. jan.	7. zjutraj	750.0 mm.	— 9.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. popol.	750.9 mm.	— 0.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	749.4 mm.	— 7.4° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura — 5.9°, za 4.6° pod normalom.

Dunajska borza
dné 29. januarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.80	82.55
Srebrna renta	83.40	83.15
Zlata renta	110.85	111.10
5% marcna renta	98.35	98.15
Akcije narodne banke	891.—	890.—
Kreditne akcije	312.40	310.30
London	120.75	120.80
Srebro	—	—
Napol.	9.55	9.56½
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	59.17½	59.22½
4% državne srečke iz l. 1851	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	101	25
Ogerska papirna renta 5%	93	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	121	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	124
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	230	50

Zahvala.
Za vse dokaze srčnega sočutja povodom smrti naše ljubljene hčere, oziroma sestre in svakinje,
FRANCE HREN,
za mnogobrojno spremstvo pri mrtvaškem sprevodu in za lepe darovane vence izreka vsem svojim prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo
(62) **žalujoča rodbina.**

V najem se daje
prodajalnica
tik ceste na deželi.
Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (44—3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Dve lepi prodajalnici

na Glavnem trgu št. 19 (prostori prejšnje eskomptne banke) se oddati za prihodnji sv. Jurij.
Natačene se izve pri gosp. Frideriku Soss-u v Špitalskih ulicah. (61—1)

Št. 22.103.

(60—1)

Razpis natečaja.

Pri Ljubljanski mestni občini je oddati službo

mestnega vrtnarja

z letno plačo 390 gld. in s prostim stanovanjem, oziroma eventualno službo

vrtnarskega pomočnika

z letno plačo 300 gld.

Prošnje za ti službi z dokazili o starosti, sposobnosti in dozdanjem službovanji uložiti je

do 23. februarja t. l.

pri tukajšnjem mestnem magistratu.

V Ljubljani, 25. dan januarja 1889.

Župan: Grasselli.

Br. 417.

(54—3)

Oglas dražbe.

Kr. kot. sud u Jaski daje na znanje, da je na molbu odvetnika M. Pekliča, curatora ostavine pok. Ane pok. udove pl. Martinković dovolio dobrovoljno dražbu pokret. rečene pokojnice, sastužeću se iz pokućstva, vina oko 600 vedara i vinskog posudja, i da je za dražbu, koja će se obaviti najprije u Sv. Jani a zatim u Volavju, ustanovio rok na dan 7. veljače 1889. i sljedećih dana istoga mjeseca, uvijek u 10 sati prije podne i da će se na toj dražbi prodati ove pokretnine najboljemu nudiocu uz gotov novac.

Kr. kot. sud u Jaski,

dne 17. sečnja 1889.

Upravitelj suda: Matić.

Stanovanje
s štirimi sobanmi in z vsemi drugimi zraven spadajočimi prostori, s prav lepim razgledom, odda se za sv. Jurij v Spodnji Šiški št. 66.
Več se izve pri gosp. J. Žigurji ali pa v gostilni „Pri Štefanu“ za Franciskani. 48-4)

Proti ognju varne blagajnice in kasete
po ceni in najsolidnejše narejene.
Na vseh razstavah jako visoko odlikovane. Založnik vseh avstro-ogerskih železnic, pošt-nih hranilnic itd. Odlikovan od Nj. c. kr. velečastva z veliko zlato svetinjo za umetnost, znanost in industrijo. (3—8)
Feliks Blažček, Dunaj, V., Straussengasse 17.

Takoj delujoče. Uspeh zajamčen.
Neizogiblivo!
Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči
ROBORANTUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)
brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osiylelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.
J. Grolich v Brnu.
V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mohr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristof-foletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Fellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.
Tam se tudi dobi:
Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki nar-ja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.
Ni sleparija! (651—8)